

Mål C-209/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

22 maj 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

22 maj 2020

Klagande:

Renesola UK Ltd

Motpart:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

VID UPPER TRIBUNAL

[utelämnas]

(TAX AND CHANCERY CHAMBER)

**I ETT MÅL OM ÖVERKLAGANDE AV ETT AVGÖRANDE FRÅN
FIRST-TIER TRIBUNAL**

(TAX CHAMBER)

[utelämnas]

MELLAN:

RENESOLA UK LTD (Renesola)

klagande

- och -

**COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE & CUSTOMS
(HMRC)**

motpart

BESLUT

MED ANLEDNING AV klagandens överklagande av det beslut som First-tier Tribunal (Tax Chamber) meddelade den 5 november 2018 [**Orig. s. 1**]

[utelämnas]

OCH MED ANLEDNING AV KONSTATERANDET att det för att Upper Tribunal ska kunna avgöra förevarande mål är nödvändigt att få klarhet i två frågor som rör giltigheten och tolkningen av rättsakter från Europeiska unionens (EU) institutioner och att det är lämpligt att begära att EU-domstolen ska meddela ett förhandsavgörande avseende dessa frågor

BESLUTAS följande:

1. De frågor som anges i den bifogade bilagan rörande giltigheten av kommissionens genomförandeförordning nr 1357/2013/EU och tolkningen av artikel 24 i rådets förordning nr 2913/92/EEG ska hänskjutas till EU-domstolen för förhandsavgörande, i enlighet med artikel 86.2 i utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket och artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
2. Det ovan angivna målet ska vilandeförklaras fram till dess att EU-domstolen har meddelat sitt avgörande eller tills annat beslutas.
3. Detta beslut ska omgående lämnas till EU-domstolen. [**Orig. s. 2**]

BILAGA TILL BESLUTET FRÅN UPPER TRIBUNAL (TAX AND CHANCERY CHAMBER)

BEGÄRAN OM ATT EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL SKA MEDDELA ETT FÖRHANDSAVGÖRANDE

A. Domstol som begär förhandsavgörande och parter i tvisten [utelämnas]

1. Den domstol som begär förhandsavgörande är Upper Tribunal, Tax and Chancery Chamber [utelämnas] [utelämnas: e-postadress till Upper Tribunal]
2. Denna begäran om förhandsavgörande inges i enlighet med artikel 86.2 i utträdesavtalet mellan Förenade kungariket och Europeiska unionen (EUT C 384I, 2019, s. 1). Det kan påpekas att denna bestämmelse och bestämmelsen i artikel 89.1 i samma avtal, enligt vilken domar och beslut som meddelats av EU-domstolen till alla delar ska vara bindande för och i Förenade kungariket, har införlivats i brittisk lagstiftning (sections 1A och 7A i European Union (Withdrawal) Act 2018) (2018 års lag om Europeiska unionen (utträde)) [i dess lydelse enligt European Union (Withdrawal Agreement) Act 2020] (2020 års lag

om Europeiska unionen (utträdesavtal)) och således enligt brittisk rätt har direkt effekt i Förenade kungariket.

3. Parter i målet [utelämnas] är klaganden, Renesola UK Ltd (nedan kallat Renesola), och motparten, Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (nedan kallad HMRC). [utelämnas] [utelämnas: närmare uppgifter om rättsliga ombud].

B. Föremålet för tvisten och relevanta omständigheter

4. Solcellsmoduler sätts samman av solceller, vilket är enskilda enheter som ensamma kan generera el från solljus. Solcellsmodulerna används sedan i solcellssystem (*photovoltaic systems*, nedan kallade PV-system), som kan anslutas för att användas i hushållens elsystem. **[Orig. s. 3]**
5. Överklagandet vid Upper Tribunal avser de potentiellt tillämpliga bestämmelserna när det gäller att fastställa det land i vilket solcellsmoduler har sitt ursprung i tullhänseende. Den allmänna bestämmelse som vid tidpunkten i fråga var tillämplig på varornas ursprung var artikel 24 (nedan kallad artikel 24) i rådets förordning 2913/92 (nedan kallad tullkodexen), i vilken följande föreskrevs:

Varor vars tillverkning skett inom mer än ett land skall anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen.

6. Vid tidpunkten i fråga hade kommissionen enligt artikel 247 i tullkodexen befogenhet att anta förordningar om varors ursprung. I kommissionens genomförandeförordning nr 1357/2013 (nedan kallad den omtvistade förordningen) utövade kommissionen denna befogenhet med avseende på solcellsmoduler genom att ange att det land där solcellsmoduler har sitt ursprung ska fastställas på grundval av det land i vilket de solceller som ingår i modulerna har sitt ursprung.
7. Renesola importerar solcellsmoduler till Förenade kungariket, vilka avsänds från Indien. Solcellsmodulerna sätts samman i Indien, men innehåller (åtminstone vad gäller de här avsedda modulerna) solceller tillverkade i Folkrepubliken Kina (nedan kallad Kina). Med tillämpning av den omtvistade förordningen fastställde HMRC¹ att solcellsmodulerna hade sitt ursprung i Kina och beräknade antidumpningstullen och utjämningstullen i enlighet därmed (vid tidpunkten i fråga måste sådana tullar betalas för solcellsmoduler som avsändes från Kina eller

¹ HMRC:s beslut av den 28 december 2016, fastställt vid omprövning. Beslutet finns med bland de handlingar som sänds till EU-domstolen.

som hade ursprung i Kina²). Renesola ansåg emellertid att enligt artikel 24 skulle solcellsmodulerna anses ha sitt ursprung i Indien, varför inga sådana tullar behövde betalas (eftersom modulerna hade erhållit ursprungsstatus i Indien och inte hade avsänts från Kina). [Orig. s. 4]

8. Renesola vände sig följaktligen till First-tier Tribunal (nedan kallad FTT) med ett överklagande av HMRC:s fastställande och anförde som sitt huvudsakliga argument att den omtvistade förordningen föranledde ett resultat som, åtminstone enligt Renesolas förmenande, var oförenligt med bestämmelserna i artikel 24 och att FTT därför skulle lämna en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen för att få klarhet i huruvida den omtvistade förordningen var giltig enligt unionsrätten. FTT ogillade Renesolas överklagande [genom beslut av den 5 november 2018, <http://www.bailii.org/uk/cases/UKFTT/TC/2018/TC06795.html>] och vägrade därigenom att lämna en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen.
9. Vid FTT lade Renesola fram bevisning avseende solcellsmodulernas tillverkningsprocess och andra relevanta omständigheter i form av bevishandlingar och en vittnesutsaga av Xu Zhongyu.³ [utelämnas].
10. FTT konstaterade att enligt den bevisning som lagts fram kunde tillverkningen av solcellsmoduler från solceller inte anses vara en process som gav ursprungsstatus i den mening som avses i artikel 24. FTT vägrade att lämna en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen avseende huruvida den omtvistade förordningen var giltig.
11. I sitt beslut [av den 4 mars 2020, <http://www.bailii.org/uk/cases/UKUT/TCC/2020/60.html>] fastslog Upper Tribunal emellertid att FTT hade förbisett eller missuppfattat viktiga och obestridda aspekter av den ingivna bevisningen. Särskilt vad gällde FTT:s slutsats att tillverkningen av moduler från celler endast innebar en förändring av presentationen, fastslog Upper Tribunal att FTT inte hade beaktat den obestridda bevisning som ingetts till FTT och av vilken det framgick att

² Se rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 1) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 66).

³ Dessa bevishandlingar bifogades en skrivelse till HMRC av den 19 maj 2017 från Renesolas advokater. Xu Zhongyus vittnesutsaga avgavs den 23 maj 2018. Såväl skrivelsen som vittnesutsagan och bilagorna till dessa finns med bland de handlingar som sänds till EU-domstolen.

- a. om en enda cell lämnas exponerad för luften utan något skydd, kan den lätt oxidera eller korrodera, eller förstöras av externa krafter såsom vind, hagel eller snö; följaktligen behöver cellerna inkapslas i moduler för att minska cellernas degradering, och när en cell kapslas in på detta sätt kan den fungera i mer än 25 år,⁴
 - b. det är först efter lamineringen som modulerna förvärvar sina grundläggande egenskaper, såsom motståndskraft mot ultraviolett strålning, hållfasthet vid mekanisk belastning, oxidationsbeständighet och korrosionsbeständighet,⁵ och **[Orig. s. 5]**
 - c. eftersom solceller är ömtåliga, men behöver användas i PV-system som exponeras för väder och vind, använder sig Renesola av en tekniskt komplicerad tillverkningsprocess, vilken till exempel innebär att lamineringen av cellerna utförs i vakuum för att skydda cellerna.⁶
12. Upper Tribunal konstaterade vidare⁷ att av den sammanlagda bevisningen framgick att trots den omständigheten att cellerna genererar elström från solljus (omkring 0,62 V), erhåller solcellsmodulerna sina ”specifika egenskaper” först när solcellerna infogas i moduler och genomgår en tekniskt komplicerad process för laminering, inkapsling och skyddsbehandling mot väder och vind som gör dem hållbara och möjliggör praktisk generering av el i användbar form. Den beaktade särskilt följande:
- a. Även om solceller kan generera elström från solljus utan att ha genomgått denna process, är det inte praktiskt att använda solceller ensamma utomhus på grund av deras ömtålighet. Genom att infoga solcellerna i solcellsmoduler och låta dem genomgå en kravfull process för laminering, inkapsling och skyddsbehandling mot väder och vind kan solcellerna däremot fortsätta att producera el i upp till 25 år.
 - b. Processen för laminering, inkapsling och skyddsbehandling av cellerna är tekniskt komplicerad.⁸ Den innebär lödning med högprecisionsmaskiner under en jämn lödtemperatur. Lamineringen av cellerna görs i vakuum. Av detta slöt sig Upper Tribunal till att det inte är möjligt för en vanlig konsument att använda solcellerna ensamma i

⁴ UT:s beslut, punkt 28.

⁵ UT:s beslut, punkt 30.

⁶ UT:s beslut, punkt 32.

⁷ UT:s beslut, punkt 44.

⁸ Processen beskrevs i bevisningen från Xu Zhongyu, särskilt i punkterna 5 och 21–22 i vittnesutsagan och bilaga 1 till utsagan, och sammanfattades av FTT i punkterna 17 och 19 i dess beslut.

ett PV-system (som måste placeras utomhus) för att generera en godtagbar elström från solljus. Solcellerna är helt enkelt för ömtåliga för detta ändamål och en vanlig konsument, som inte har tillgång till den sofistikerade tillverkningssteknik som används för att kapsla in solcellerna i solcellsmoduler, kan inte tänka ut ett tillfredsställande sätt att skydda solceller som används direkt i ett PV-system. Upper Tribunal ansåg att detta visar att det finns en kvalitativ skillnad (det vill säga hållbarhet) mellan solcellsmoduler och de solceller som ingår i dem. [Orig. s. 6]

- c. En enskild solcell kan producera relativt litet el (endast 0,62 V), vilket helt klart inte är lämpligt för hushållens elproduktion. En solcellsmodul producerar inte själv el, utan all produktion från en solcellsmodul genereras av solcellerna i modulen. Dock kvarstår att produktionen från en solcellsmodul (omkring 40 V) är lämplig för hushållens elproduktion. Detta beror naturligtvis delvis på att en solcellsmodul innehåller ett stort antal solceller. Men Upper Tribunal konstaterade att FTT hade medgett att en solcellsmodul producerar omkring 3 procent mer el än samma antal celler kopplade i serie. Upper Tribunal instämde inte i FTT:s åsikt att 3 procent är en så liten siffra att den ska ignoreras. I stället tillhandahöll Upper Tribunal ytterligare ett skäl till att en solcellsmodul, under de omständigheter som avses i detta överklagande, är mer än summan av sina delar.
- d. Upper Tribunal konstaterade att varken solceller eller solcellsmoduler själva producerar el i en form som kan användas i hushållens elsystem. Solceller producerar likström, men för hushållens elsystem krävs växelström. För att konvertera likströmmen till växelström behövs en växelriktare. Växelriktaren är en del av PV-systemet (och inte en solcellsmodul). Upper Tribunal ansåg emellertid inte att detta övervägande minskade tyngden i argumentet att en solcellsmoduls ”specifika egenskaper” ändå är att den producerar el från solljus med hjälp av en struktur som ger solcellerna ett robust och nödvändigt skydd från väder och vind. Den ansåg vidare att tyngden i detta konstaterande inte minskades av den omständigheten att en solcellsmodul måste anslutas till en växelriktare för att den genererade elen ska kunna användas i hushållens elsystem.
- e. Upper Tribunal påpekade att FTT hade konstaterat att solceller kan användas i produkter som inte innebär produktion av el för användning i elsystem, exempelvis strålningsmätare och ljuskänsliga brytare. Den omständigheten att det finns andra användningsområden för solceller talade enligt dess åsikt emot slutsatsen att en solcellsmodul förvärvar sina ”specifika egenskaper” vid tidpunkten för tillverkningen av de solceller som ingår i den. [Orig. s. 7]

13. Mot bakgrund av dessa överväganden konstaterade Upper Tribunal att tillverkningen av solcellsmoduler inte endast innebär en förändring av presentationen: solcellsmoduler har egenskaper och en sammansättning som de enskilda solcellerna inte hade.⁹ Den ansåg att det första av de tekniska kriterier som EU-domstolen identifierade i [dom av den 13 december 1989,] mål C-26/88, Brother International GmbH,¹⁰ var avgörande och föranledde konstaterandet att solcellsmodulernas tillverkningsprocess gav ursprungsstatus. Upper Tribunal kom fram till en klar preliminär slutsats, enligt vilken en direkt tillämpning av artikel 24 i tullkodexen innebar att modulskedet gav ursprungsstatus.¹¹
14. Av detta följde att Upper Tribunal – om den omtvistade förordningen inte var giltig – borde ha slagit fast att ursprungslandet för modulerna i fråga var Indien, inte Kina, och att tullarna i fråga inte behövde betalas. Om den omtvistade förordningen däremot var giltig, var ursprungslandet Kina (och tullarna i fråga måste betalas).
15. Upper Tribunal kom inte fram till någon slutsats om det ”alternativa kriteriet” värdestegring:¹² det vill säga huruvida modultillverkningen som helhet innebar en väsentlig ökning av det kommersiella värdet hos den slutliga vara som levereras från fabriken jämfört med cellernas värde: se punkt 22 i domen Brother. Obestridd bevisning hade lagts fram vid FTT¹³ avseende kostnaden för modulernas tillverkningsprocess jämfört med kostnaden för cellerna och av denna framgick att kostnaden för cellerna endast var mellan 22 och 25 procent medan kostnaden för modulskedet uppgick till mellan 33 och 49 procent av priset för den slutliga modulen. Upper Tribunals preliminära slutsats var emellertid att det tekniska kriteriet avseende tillverkningen av modulerna var avgörande.¹⁴ **[Orig. s. 8]**
16. Upper Tribunal påpekade att trots denna klara om än preliminära slutsats, enligt vilken en direkt tillämpning av artikel 24 i tullkodexen medför att modulskedet ger ursprungsstatus, så att frågan om ursprung i förevarande mål på ett ganska grundläggande sätt måste besvaras olika beroende på om artikel 24 eller den omtvistade förordningen är tillämplig,¹⁵ är det möjligt att den omständigheten att en direkt tillämpning av artikel 24 och tillämpning av den omtvistade förordningen ger olika resultat kan motiveras av att kommissionen har ett

⁹ UT:s beslut, punkterna 49–50.

¹⁰ EU:C:1989:637.

¹¹ UT:s beslut, punkterna 38 och 51.1.

¹² UT:s beslut, punkt 51.4.

¹³ Se siffrorna för kostnader/värdestegring, s. 9 i 2014 ITRPV [*International Technology Roadmap for Photovoltaic*], bifogad som bilaga till [utelämnas] skrivelsen [från Renesolas advokater] till HMRC av den 19 maj 2017.

¹⁴ UT:s beslut, punkt 50.

¹⁵ UT:s beslut, punkt 51.1.

utrymme för skönsmässig bedömning som ger den möjlighet att definiera de abstrakta begreppen i artikel 24.¹⁶

C: Kort sammanfattning av parternas argument

17. Renesola har hävdad att det var rätt av Upper Tribunal att mot bakgrund av de skäl som den angett anse att enligt artikel 24 i tullkodexen gav processen för tillverkning av moduler ursprungsstatus. Trots HMRC:s ståndpunkt som anges i punkt 25 nedan har Renesola särskilt påpekat att Upper Tribunal kom fram till sina klara slutsatser på grundval av den bevisning som hade lagts fram vid den, avseende att ”den ökade ’hållbarhet’ som erhålls genom modulernas tillverkningsprocess är både väsentligare än den som identifierades i domen Zentrag¹⁷ och kvalitativt annorlunda, eftersom den gör att cellerna kan fylla sin önskade funktion: att producera el från solljus utomhus på ett stabilt och hållbart sätt” och att ”tillverkningen av solcellsmoduler innebär inte endast en förändring av presentationen: solcellsmoduler har egenskaper och en sammansättning som de enskilda solcellerna inte hade”.¹⁸ Dessa slutsatser grundades på den detaljerade (och i huvudsak obestridda) bevisning som Renesola hade lagt fram och som sammanfattas särskilt i punkterna 40.1 och 40.2 i Upper Tribunals beslut. Den andra av de hänskjutna frågorna (huruvida modulskedet skulle ge ursprungsstatus i avsaknad av den omtvistade förordningen) ska således [enligt Renesola] besvaras jakande.
18. Vad gäller den första av de hänskjutna frågorna (den omtvistade förordningens giltighet) har kommissionen, mot bakgrund av de faktiska omständigheter som fastställts av Upper Tribunal, inte möjlighet att föreskriva en annan ursprungsregel: kommissionens befogenhet att definiera ”*de abstrakta begreppen i [artikel 24] med avseende på specifik bearbetning eller behandling*”¹⁹ inbegriper inte fastställande av en ursprungsregel som strider mot artikel 24.²⁰ [Orig. s. 9]
19. Denna befogenhet är tillämplig när en sådan definition ”*motiveras å ena sidan av behovet av rättssäkerhet och å andra sidan av problem med definitionen när det föreligger många olika ekonomiska situationer*”.²¹ Men enligt den obestridda bevisningen vid FTT förelåg det inga variationer vid tillverkningen av solcellsmodulerna som kunde utgöra ”många olika ekonomiska situationer”, och HMRC försökte inte hävda motsatsen.

¹⁶ UT:s beslut, punkt 51.2.

¹⁷ Mål 93/83, EU:C:1984:78.

¹⁸ UT:s beslut, punkterna 48–49.

¹⁹ Mål 162/82, Cousin m.fl., EU:C:1983:93, punkt 17.

²⁰ Mål C-48/98, Söhl & Söhlke, EU:C:1999:548, punkt 36.

²¹ Domen Cousin, punkt 17.

20. I skäl 5 i den omtvistade förordningen anges dessutom att tillverkningen av moduler är ett *viktigt led*. Men det råder ingen tvekan om att skedet för tillverkning av moduler är det *sista* skedet. Det är omöjligt att se hur kommissionen (å ena sidan) kunde godkänna att modulskedet är ett *viktigt* led, medan den samtidigt (i skäl 7) förnekade att det är ett *väsentligt* led. Att kommissionens resonemang uppenbarligen är motsägelsefullt och otillfredsställande – vilket i sig räcker för att den omtvistade förordningen ska ogiltigförklaras – framgår till och med ännu tydligare av den tyska versionen av den omtvistade förordningen, där kommissionen i skäl 5 anger att modulskedet är ett av de *wesentlichen* skeden, samtidigt som den i skäl 7 förnekar att modulskedet är *wesentliche*.
21. Av de skäl som sammanfattas nedan har HMRC hävdad att kommissionen agerade inom ramen för sina befogenheter. I den mån den andra av de hänskjutna frågorna uppkommer, har HMRC hävdad att processen för att sätta samman moduler av celler inte ger ursprungsstatus, eftersom denna process inte utgör väsentlig bearbetning eller behandling i den mening som avses i artikel 24.²²
22. Med hänsyn till naturen hos processen för sammansättning av moduler, är det kriterium som anges i punkt 19 i domen Brother tillämpligt, enligt vilket sammansättningen av moduler ger ursprungsstatus endast om den utgör det avgörande produktionsledet, under vilket komponenternas kommande användningsområde blir slutgiltigt och varorna ges sina specifika egenskaper. Detta överensstämmer med skälen 6 och 7 i den omtvistade förordningen.²³ HMRC har också hävdad, för det fall att detta skulle vara nödvändigt, att förändringarna i modulskedet endast avsåg presentationen. **[Orig. s. 10]**
23. Vad gäller tillämpningen av kriteriet i domen Brother, är användningsområdet för komponenterna i en modul att producera el från solljus som en del i ett PV-system. Modulernas specifika egenskaper utgörs av deras förmåga (som erhålls från de celler som ingår i dem) att omvandla solljus till el. Detta användningsområde blir slutgiltigt och dessa egenskaper föreligger i de tillverkade cellerna.²⁴ Det är cellerna som kan producera el från solljus och de kan göra detta

²² HMRC har också uttryckligen reserverat sig rättigheten att senare vid behov lägga fram argument för att processen för sammansättning av moduler i Indien inte är ekonomiskt nödvändig i den mening som avses i artikel 24 i tullkodexen – ett påstående med avseende på vilket FTT och Upper Tribunal i detta skede inte har fastställt några omständigheter.

²³ Av den engelska språkversionen av den omtvistade förordningen framgår att det i skäl 5 endast hänvisas till ”viktiga” led och att avsikten inte är att ange att det rättsliga kriteriet ”sista väsentliga bearbetning” enligt artikel 24 uppfylls i modulskedet.

²⁴ HMRC har härvid, även om den medger att detta avsåg ett annat rättsligt sammanhang, hänvisat till tribunalens resonemang i domen T-158/14, JingAo Solar m.fl. mot Europeiska unionens råd, EU:T:2017:126, punkterna 76, 91, 92, 94, 98, 102 och 114.

innan de sätts samman till moduler.²⁵ Det alternativa kriteriet värdestegring är inte tillämpligt, eftersom ursprunget fastställs utifrån dessa tekniska kriterier.²⁶

24. Vad gäller den centrala frågan om elproduktion bestridde inte Renesola vid Upper Tribunal att de enda komponenterna i en modul som har egenskapen att kunna producera el från solljus är dess celler. Cellerna har denna egenskap innan de sätts samman till moduler. HMRC har hävdats att skillnaden mellan det som en ensam cell producerar och det som en modul producerar endast beror på den omständigheten att en modul är en samling av celler. Den rapporterade ökningen på 3 procent i produktionseffektiviteten (vilken Renesola anförde vid Upper Tribunal, men som, genom utveckling av solcellsteknologin, uppnåddes först efter det att den omtvistade förordningen hade antagits) utgör inte en väsentlig förändring.
25. HMRC godkänner inte att Renesola har visat att hållbarhet är en ”specifik egenskap” hos modulerna, eller något som krävs innan modulernas användningsområde blir ”slutgiltigt”. Denna egenskap och detta användningsområde föreligger vid produktionen av el från solljus efter det att modulerna har infogats i ett PV-system. HMRC anser inte att de förklaringar och bevis som har tillhandahållits avseende PV-systemens funktion, användningen av moduler i PV-system eller typen av eller perspektivet hos användare som infogar moduler i PV-system är tillräckliga för att visa att modulerna i modulskedet uppfyller kriteriet i domen Brother på grund av hållbarhet.
26. Vidare har EU-domstolen fastslagit att kommissionen har ett utrymme för skönsmässig bedömning.²⁷ HMRC har hävdats att den omtvistade förordningen omfattas av detta bedömningsutrymme, eftersom den säkerställer rättssäkerheten och tar hänsyn till eventuella problem till följd av de många olika ekonomiska situationer som uppkommer över tiden till följd av den tekniska utvecklingen (såsom Upper Tribunals konstaterande beträffande den effektivitetsvinst på 3 procent som uppkommit senare, vilken det hänvisas till i punkterna 12 c och 24 ovan). [Orig. s. 11]

D: Frågor som hänskjuts för förhandsavgörande

27. Upper Tribunal ställer därför följande frågor till EU-domstolen för förhandsavgörande i enlighet med artikel 86.2 i utträdesavtalet och artikel 267 FEUF:

²⁵ HMRC har också hävdats att den omständigheten att en cell kan användas i andra produkter, vilkas syfte inte är att generera el, exempelvis strålningsmätare, ljuskänsliga brytare eller automatiska kontrollenheter, inte har någon betydelse i sammanhanget. Det är cellernas roll i modulerna som ska bedömas.

²⁶ Domen Brother, punkterna 20 och 23.

²⁷ Domen Cousin, punkt 17.

1. Strider kommissionens genomförandeförordning nr 1357/2013/EU, i den del det där föreskrivs att ursprungslandet för solcellsmoduler som tillverkas av material som kommer från flera länder ska anses vara det land där solcellerna har tillverkats, mot artikel 24 i rådets förordning nr 2913/92/EEG (gemenskapens tullkodex), enligt vilken varor vars tillverkning skett inom mer än ett land ska anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen, och är den således ogiltig?

2. Om förordning nr 1357/2013 är ogiltig, ska artikel 24 i gemenskapens tullkodex tolkas så, att det utgör väsentlig bearbetning eller behandling att sätta samman solcellsmoduler av solceller och andra delar?

Den 22 maj 2020

[utelämnas]

Bilagor till begäran om förhandsavgörande:

1. Upper Tribunals beslut av den 4 mars 2020
2. FTT:s beslut
3. HMRC:s beslut av den 28 december 2016
4. Skrivelse till HMRC från Renesolas advokater av den 19 maj 2017 med bilagor
5. Vittnesutsaga från Xu Zhongyu av den 23 maj 2018, inbegripet bilaga 1

[Orig. s. 12]